

Fem politiske anbefalinger til en skoletid med opbakning, forventninger og fællesskab

Vi kan, hvis I vil

Når man bliver anbragt, kan det føles, som om man går fra at være barn eller ung til at være anbragt. Alt for ofte betyder anbringelse, at skolegang glider ud af fokus til fordel for de sociale indsatser. De voksne omkring en ser enten ikke skolegang som deres ansvar eller tænker ud fra et velmenende, men misforstået hensyn, at barnet eller den unge har nok at se til.

Men skole er lige så central en del af vores liv som anbragte børn og unge, som det er for alle andre. Og vi ved, at social og faglig succes i skolen er nøglen til vores succes i livet.

De
Anbragtes
Vilkår

Vi kan, hvis I vil – og det kræver politisk handling:

1. Opholdssteder og døgninstitutioner skal bakke op om skolegang.

Selvom vi har en kontaktpædagog, er det langt fra altid, at vores voksne har tid til lektiehjælp, skole-hjem-samtaler eller at være med til vores teaterforestilling. Og det er meget sjældent, at vagtplanen understøtter et almindeligt børneliv.

Vi anbefaler derfor, at:

- Det skal skrives tydeligt frem i lovgivning, at institutioner skal engagere sig i børnenes og de unges skolegang – som en helt central del af deres opgave. Ingen unge skal være i tvivl om, hvem der er "deres" ift. at få opbakning, støtte og at være primær kontakt med skolen.
- Der skal afsættes ressourcer til, at vores voksne kan varetage den opgave, det er at støtte ordentligt op om vores skolegang. Og opgaven skal sidestilles med de øvrige opgaver, som anbringelseshjemmet skal løse, mens vi bor der.

2. Plejefamilier, som støtter op om læring – fokus på faglig engagement i en kommende reform.

Selv om børn i plejefamilier som gruppe har bedre succes i folkeskolen – er det fortsat kun

cirka halvdelen, som får folkeskolens afgangseksamen i 9. klasse. Mange børn og unge oplever engagement fra deres plejeforældre, men det er afgørende, at alle plejeforældre forstå opbakning til barnets skolegang som en kerneopgave, og de er klædt på de at engagere sig i den.^{11, 12}

Vi anbefaler derfor:

- At der i en kommende plejefamilieform også sikres faglig støtte til lektier og efteruddannelse i, hvordan man kan engagere sig konstruktivt i barnets skolegang.
- At plejefamilier har løbende adgang til sparring med relevante fagpersoner.

3. Sammen om én skoleplan – der skal ligge en konkret plan for skolegang, som alle voksne og barnet kender.

Når mere end halvdelen af børn og unge, der er anbragt, ikke færdiggør folkeskolen med afgangsprøven, starter de deres videre vej i uddannelse og i livet med at være bagud på point. Derfor er det positivt, at det i Barnets Lov er tydeliggjort, at kommunen skal tage hensyn til barnets eller den unges skolegang – herunder søge at undgå skoleskift – ved valg af anbringelsessted. Det er der plads til at bygge videre på ved at sikre, at det allerede fra starten af en anbringelse – eller ved skoleskift – er sikret, at alle involverede har en fælles plan for at støtte op om det sociale og faglige i skolen, og at der er taget stilling til, hvem har ansvar for hvad.

Vi anbefaler derfor:

- At det ekspliciteres, at Barnets Plan skal inkludere en plan for skolegang. En skoleplan, der beskriver, hvad der er brug for, og hvad hvem vil gøre, når læring, trivsel og fællesskab skal understøttes. Den skal laves i et samarbejde mellem barn, forældre, anbringelseshjem, skole og sagsbehandler. Planen skal følge barnet eller den unge hele vejen, også hvis der sker skoleskift eller skift i anbringelseshjem.
- Der skal stilles eksplicitte krav til samarbejdet mellem skole- og socialområdet, også på

tværs af kommunegrænser. Det kan fx være, at PPR i barnets eller den unges nye kommune har ansvar for at kontakte den anbringende kommune som del af forberedelsen af anbringelsen og et evt. skoleskift.

4. Fokus på at bygge bro til almenområdet.

Folkeskolen er en vigtig arena for at være sammen med andre børn, få venner og øve sig i fællesskab. Segregerede undervisningstilbud kan supplere folkeskolen. Men hvis der ikke er fokus på at vende tilbage til det almene undervisningstilbud, risikerer de at bidrage til eksklusion frem for til livsmuligheder. Det kræver investering i støtte til børn og unge, som er på vej tilbage til den almene grundskole.

Vi anbefaler derfor:

- At det ekspliciteres i folkeskoleloven og Barnets Lov, at der kan ydes socialpædagogisk støtte efter servicelovens bestemmelser i tilknytning til folkeskolens undervisning, herunder i specialklasser og på specialskoler, hvis dette er til barnets bedste.

5. Alle børn fortjener en rigtig skole – adskil skole og behandling.

Skolen skal være et sted for læring, og vi har brug for plads til at være elever og til at udfolde vores potentiale på samme måde som andre børn og unge. Lovgivningen tilsiger, at børn får undervisning af høj kvalitet – børn og unge, der er anbragte, fortjener det samme.

Vi anbefaler derfor:

- At behandlingsbegrebet fjernes fra skole- og undervisningstilbud. Det er afgørende, at vi får lov at være elever, når vi er i skole fremfor at føle os som patienter.

Lad os fortsætte samtalen – vi byder gerne ind med konkrete løsninger baseret på de levede erfaringer. Kontakt De Anbragtes Vilkår på DAV@deanbragtesvilkar.dk.

¹⁰ KL, Udsatte børn

¹¹ Klyvø og Larsen, Bedre støtte til anbragte børn og unges skolegang, 2016

¹² VIVE, Skolestøtte til børn i familiepleje, 2018